

протипухлинною дією. Антиканцерогенна дія яких найвірогідніше пов'язана з інгібуванням метаболізму арахідонової кислоти. Використання НПЗП в клінічній онкології є досить перспективним напрямом.

МОРФОЛОГІЧНІ, БІОХІМІЧНІ ТА ДЕНСИТОМЕТРИЧНІ ПОКАЗНИКИ ЗАГОЄННЯ ШТУЧНО СТВОРЕНОГО ДЕФЕКТУ КІСТКИ НИЖНЬОЇ ЩЕЛЕПИ ЩУРА ПІД ДІЄЮ ПРОТИЗАПАЛЬНОЇ ПАСТИ

Заболотна З.О., Костюк В.М.

Наукові керівники: доц. Костюк І.Р., проф. Михайлюк І.О.

ДВНЗ «Івано-Франківський національний медичний університет»

Кафедра дитячої стоматології, кафедра патоморфології та судової медицини

Мета дослідження: Вивчити морфологічні, біохімічні та денситометричні показники загоєння штучно створеного дефекту кістки нижньої щелепи щура під дією протизапальної пасти на основі живокосту настойки та гідроксиду кальцію. Матеріали та методи: Дослідження проведене на 18 щурах лінії Вістар (вагою 80-100г), яких було розділено на дві групи – дослідну і контрольну – по 9 щурів у кожній. Їх оперували у стерильних умовах під кетаміновим дом'язовим наркозом. Розріз здійснювали в ділянці кутніх зубів нижньої щелепи. За допомогою гострого стоматологічного зонда моделювали дефект кістки, в який тваринам дослідної групи вводили пасту на основі живокосту настойки та гідроксиду кальцію. Контрольну групу оперували без внесення пасти, кістковий дефект загоювався під кров'яним згустком. Забір матеріалу дослідної та контрольної груп здійснювали на 7-му, 14-ту та 28-у добу після оперативного втручання. Тварин виводили з експерименту шляхом декапітації під кетаміновим наркозом. Для денситометричного та морфологічного дослідження брали щелепу з прилеглими м'якими тканинами, для біохімічного - кров тварин після декапітації. Результати дослідження: Проведені морфологічні дослідження показали, що розроблена паста не має місцевого токсичного впливу на м'які тканини та позитивно впливає на репаративний остеогенез у всіх експериментальних тварин. Процеси регенерації кісткової тканини найбільш виражені у тварин, виведених із експерименту на 28-у добу. Висновки: Отримані результати свідчать про можливість використання розробленої пасти для тимчасового введення в кореневі канали при лікуванні гранулюючого періодонтиту постійних зубів у дітей із метою відновлення вогнища деструкції кісткової тканини.

ГЕОГРАФИЧЕСКОЕ РАСПРОСТРАНЕНИЕ И ПАТОЛОГИЧЕСКОЕ ПРОЯВЛЕНИЕ ЛИХОРАДКИ ДЕНГЕ

Заинеб Гнауи

Научный руководитель: ас. Васильчук Н.Г.

Запорожский государственный медицинский университет

Кафедра медицинской биологии, паразитологии и генетики

По данным литературы лихорадка Денге, известная еще как геморрагическая лихорадка Денге впервые была выявлена в 1950 году на Филиппинах и в Таиланде. Она поражает большинство азиатских и латиноамериканских стран. Наиболее опасными считаются области Африки, Центральной и Южной Америки. В последнее время число зарегистрированных случаев заболевания продолжает расти. В 2013 году в одной лишь Америке было зарегистрировано 2,35 миллиона случаев. На сегодняшний день угроза возможной вспышки Денге существует и в Европе. Это заболевание начинается внезапно, с повышения температуры тела, появления выраженных болей в животе, тошноты, рвоты, кашля. Затем к этим симптомам лихорадки Денге присоединяется геморрагический синдром, проявляющийся появлением носовых, желудочно-кишечных кровотечений. Геморрагическая форма лихорадки Денге является одной из ведущих причин госпитализации и смерти среди детей в вышеуказанных регионах, что стало одной из проблем международного общественного здравоохранения. Поскольку в ВУЗах Украины обучается много студентов из стран этих континентов, возникла необходимость проанализировать способы передачи, патологическое проявление, методы диагностики и профилактики данного заболевания. Анализ литературных данных показал, что распространение этой болезни характерно преимущественно для тропического и субтропического климата, где обитает специфический переносчик – комар рода *Aedes*, и передача лихорадки непосредственно от человека к человеку не возможна.

ОСОБЛИВОСТІ МІКРО - І МАКРОМОРФОЛОГІЇ ЗУБЧАТОЇ ЗВИВИНИ ГОЛОВНОГО МОЗКУ ЛЮДИНИ

Зікрач В.С.

Науковий керівник: доц. Шевцов О.О.

Харківський національний медичний університет

Кафедра анатомії людини

Мета дослідження. Проаналізувати особливості структури зубчатої звивини (*gyrus dentatus*) і визначити її просторові взаємовідносини з гіпокампом («морським коником»). Матеріали та методи. Матеріали були взяті з архівів кафедри анатомії людини ХНМУ. Було досліджено 10 препаратів великих півкуль головного мозку людини. Препарати були вивчені після внутрішньосудинного введення китайської туші. Отримані результати. В результаті дослідження виявлено, що структура зубчатої звивини простіша за структуру гіпокампа. Вирізняються три шарових утворення: молекулярний, гранулярний і поліморфний шари клітин. Гранулярний – основний, містить тіла гранулярних нейронів. Їх аксони «мохові» і перетинають поліморфний шар. Єдиний дендрит відходить від базального полюса кожного гранулярного тіла і простягається в молекулярний шар. Молекулярний – широкий, і відділений